

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

9. wyraża poparcie dla rozmów między Izraelem a Autonomią Palestyńską, mających na celu zbliżenie, oraz podkreśla potrzebę ich kontynuowania, żeby wznowić rokowania bezpośrednie;
10. jest przekonany, że należy pilnie i gruntownie przeformułować politykę UE na Bliskim Wschodzie, by przy zastosowaniu skutecznych narzędzi dyplomatycznych odegrać decydującą i spójną rolę polityczną w interesie pokoju i bezpieczeństwa w tym sąsiadującym z UE regionie, w którym UE ma żywotne interesy strategiczne; uważa, że powinno to objąć wszystkie strategie polityczne UE, w tym m.in. politykę handlu i politykę rozwoju;
11. pozytywnie ocenia prace UNRWA, a świadom deficytu finansowego, z którym agencja ta zmierzy się na koniec bieżącego roku, wzywa międzynarodową wspólnotę udzielającą pomocy, żeby dotrzymała złożonych zobowiązań i dodatkowo zwiększyła swoje składki;
12. zauważa, że ostatnie wydarzenia w bardzo negatywny sposób wpłynęły na stosunki Turcji z Izraelem; zachęca władze tureckie do skoncentrowania wysiłków dyplomatycznych i politycznych na łagodzeniu krytycznej sytuacji ludności palestyńskiej i przyczynianiu się do bliskowschodniego procesu pokojowego;
13. z zadowoleniem przyjmuje niedawne otwarcie przez władze egipskie przejścia granicznego w Rafah;
14. wzywa do natychmiastowego uwolnienia izraelskiego sierżanta Gilada Shalita, którego Hamas uprowadził na ziemi izraelskiej w dniu 25 czerwca 2006 r. i który jest przetrzymywany od tego czasu w odosobnieniu w Strefie Gazy;
15. wzywa Radę, aby podjęła kroki na rzecz niezwłocznego zwołania Rady Stowarzyszeniowej UE-Izrael w celu omówienia bieżącej sytuacji;
16. apeluje do Rady o poczynienie kroków w celu zwołania wspólnego komitetu UE i Autonomii Palestyńskiej;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysłannikowi kwartetu na Bliski Wschód, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich, rządowi Izraela, Knesetowi, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, rządowi i parlamentowi Turcji oraz rządowi i parlamentowi Egiptu.

Handel towarami wykorzystywanymi jako narzędzia tortur

P7_TA(2010)0236

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania

(2011/C 236 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając całkowity zakaz tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania, który ma zastosowanie we wszystkich okolicznościach oraz – jako bezwzględnie obowiązująca norma prawa międzynarodowego – we wszystkich krajach,
- uwzględniając fakt sformułowania tego zakazu w szeregu międzynarodowych i regionalnych instrumentów i aktów dotyczących praw człowieka, w tym w Powszechnej deklaracji praw człowieka, Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych, Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania (konwencja w sprawie zakazu stosowania tortur), Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej,

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 3 października 2001 r. ⁽¹⁾, wzywającą Komisję Europejską do szybkiego działania w celu przedstawienia odpowiedniego instrumentu wspólnotowego zakazującego promocji wyposażenia dla służb policyjnych i bezpieczeństwa, którego stosowanie jest z natury okrutne, niehumanitarne lub poniżające, a także handlu tym wyposażeniem i jego wywozu,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania ⁽²⁾, które to rozporządzenie weszło w życie w dniu 30 lipca 2006 r.,
- uwzględniając wytyczne polityki UE wobec krajów trzecich, dotyczące tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania oraz karania, przyjęte w 2001 r. i zmienione w 2008 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Sekretariatu Generalnego Rady dotyczące realizacji wytycznych UE w sprawie tortur i innych form okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania,
- uwzględniając działania podejmowane w innych krajach po opracowaniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, zwłaszcza poprawki do amerykańskiej ustawy dotyczącej kontroli eksportu zaproponowane przez Urząd Przemysłu i Bezpieczeństwa Stanów Zjednoczonych w sierpniu 2009 r., które odzwierciedlają postanowienia rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, a w niektórych przypadkach idą jeszcze dalej,
- uwzględniając protokół ustaleń między Radą Europy a Unią Europejską, w którym zwrócono się do Komisji Rady Europy ds. Zapobiegania Torturom o zacieśnienie współpracy z odpowiednimi instytucjami Unii Europejskiej, a także 17. sprawozdanie ogólne z działalności Komisji ds. Zapobiegania Torturom, w którym wezwano Radę Europy do rozważenia, jaką rolę komisja ta może odegrać we wdrażaniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005,
- uwzględniając sprawozdania opublikowane przez Amnesty International oraz Omega Research Foundation w 2007 i 2010 r., w których podkreślono szczególnie słabe punkty rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 oraz wyrażono zaniepokojenie z powodu niewłaściwego wdrażania rozporządzenia przez niektóre państwa członkowskie Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że konwencja w sprawie zakazu tortur nakłada na państwa szczególne obowiązki w zakresie zapobiegania torturom oraz innym formom znęcania się, a także w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawach dotyczących takich czynów, wymierzania sprawiedliwości osobom je popełniającym oraz zapewniania odszkodowań ofiarom,
- B. mając na uwadze, że pomimo powyższych zobowiązań na całym świecie nadal stosuje się tortury i inne formy znęcania się, a w praktykach tego rodzaju wykorzystuje się szeroki wachlarz wyposażenia przeznaczonego dla służb policyjnych i bezpieczeństwa,
- C. mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca ds. tortur z ramienia ONZ zaznaczył, że zgodnie z Konwencją w sprawie zakazu stosowania tortur ONZ kontrola handlu takim wyposażeniem należy do obowiązków każdego państwa,
- D. mając na uwadze, że w wytycznych polityki UE wobec krajów trzecich, dotyczących tortur oraz innych form okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania, stwierdzono, że UE domagać się będzie od krajów trzecich zapobiegania stosowaniu i produkcji wyposażenia przeznaczonego do zadawania tortur lub do innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania oraz handlowi takim wyposażeniem, a także zapobiegania wykorzystywaniu do takich celów dowolnego innego wyposażenia,
- E. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Sekretariatu Generalnego Rady z 2008 r. w sprawie działań UE w dziedzinie propagowania zobowiązań do zwalczania tortur oraz innych form znęcania się w krajach trzecich stwierdzono, że: „Przyjęcie rozporządzenia w sprawie narzędzi tortur to pierwszy przykład przyjęcia rozporządzenia UE zgodnie z wytycznymi dotyczącymi praw człowieka. Specjalny sprawozdawca ONZ ds. tortur z zadowoleniem przyjął ten krok i wyraził opinię, że może ono stanowić wzór dla światowych przepisów prawnych w tej dziedzinie. Wiąże się to z koniecznością dokonania przez UE oceny wdrażania tego rozporządzenia.”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 11.4.2002, s. 136.

⁽²⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, s. 1.

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

- F. mając na uwadze, że od czasu wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 niektóre państwa członkowskie Unii Europejskiej zezwoliły na wywóz wyposażenia kontrolowanego na mocy rozporządzenia, w tym urządzeń do krępowania nóg, chemicznych substancji drażniących oraz urządzeń obezwładniających elektrowstrząsami, do krajów, w których narusza się prawa człowieka,
- G. mając na uwadze, że tylko dwanaście państw członkowskich wprowadziło do dnia 29 sierpnia 2006 r. przepisy dotyczące sankcji, czego wymaga art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005,
- H. mając na uwadze, że zaledwie siedem państw członkowskich przedłożyło przynajmniej jedno publiczne roczne sprawozdanie z działalności zawierające szczegółowe informacje o decyzjach w sprawie pozwoleń, czego wymaga art. 13 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005,
- I. mając na uwadze, że rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 zezwala na przywóz do państw członkowskich Unii Europejskiej zakładanego na ciało wyposażenia obezwładniającego elektrowstrząsami, którym handel nie jest zakazany, chociaż jego działanie jest zasadniczo podobne do pasów obezwładniających elektrowstrząsami, których przywóz do Unii Europejskiej jest zakazany na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, a także mając na uwadze, że według sprawozdań Amnesty International, Omega Research Foundation i Inter-Press Service przedsiębiorstwa z siedzibą w Europie prowadziły jakoby przywóz takiego wyposażenia do niektórych państw członkowskich,
- J. mając na uwadze, że wykaz przedmiotów i wyposażenia, którymi handel jest zakazany na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, nie obejmuje części wyposażenia dla służb policyjnych i bezpieczeństwa, które jest obecnie przedmiotem handlu międzynarodowego, a nie ma żadnego praktycznego zastosowania oprócz zadawania tortur lub innych form znęcania się, w tym pałki nabijane gwoździami, niektóre urządzenia służące do przywiązywania do ściany lub podłogi, niektóre urządzenia do krępowania nóg, kajdanki na palce, kajdanki na kciuki, zgniatacze kciuków oraz zakładane na ciało urządzenia obezwładniające elektrowstrząsami inne niż „pasy obezwładniające”,
- K. mając na uwadze, że wykaz przedmiotów i wyposażenia, którymi handel podlega kontroli na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, nie obejmuje części wyposażenia dla służb policyjnych i bezpieczeństwa, które jest obecnie przedmiotem międzynarodowego handlu i może być legalnie stosowane do celów egzekwowania prawa lub celów karnych, jeżeli jego zastosowanie podlega regulacji zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami w dziedzinie praw człowieka oraz najlepszymi wzorcami w dziedzinie egzekwowania prawa, jest jednak powszechnie wykorzystywane do zadawania tortur lub innych form znęcania się, w tym kajdanek, pałek oraz innego ręcznego wyposażenia do zadawania uderzeń, wysokonapięciowej broni obezwładniającej elektrowstrząsami o napięciu poniżej 10 000 woltów, a także części i akcesoriów przeznaczonych specjalnie do wyposażenia podlegającego kontroli oraz wyposażenia zakazanego,
- L. mając na uwadze, że w dniu 29 czerwca 2010 r. ma się ponownie zebrać komitet ds. wspólnych reguł wywozu produktów,
1. wzywa wszystkie państwa członkowskie do niezwłocznego powiadomienia Komisji o stosownych sankcjach, jakie wprowadziły w przypadku naruszenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, do czego zobowiązuje je art. 17 rozporządzenia;
 2. wzywa Komisję oraz komitet ds. wspólnych reguł wywozu produktów do udzielenia państwom członkowskim wskazówek i pomocy w zakresie zaostżenia tych sankcji, jeżeli są one niewystarczające lub nie zostały wprowadzone;
 3. przypomina, że art. 13 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 nakłada na wszystkie państwa członkowskie obowiązek sporządzania w terminie publicznych sprawozdań z działalności, oraz nalega, by Komisja zwróciła się na piśmie do państw członkowskich, które nie przedstawiły jej takich sprawozdań, o wywiązanie się z tego obowiązku;
 4. nalega, by państwa członkowskie – w celu zamieszczenia w sporządzanych przez nie rocznych sprawozdaniach z działalności wystarczających informacji pozwalających na uzyskanie publicznego miarodajnego obrazu – podawały w tych sprawozdaniach przynajmniej: liczbę otrzymanych wniosków, przedmioty objęte wnioskami oraz kraje przeznaczenia w przypadku poszczególnych wniosków, a także decyzje podjęte w sprawie poszczególnych wniosków, a w stosownych przypadkach sprawozdania o niepodjęciu działań;
 5. domaga się, by Komisja opracowała szablon rocznych sprawozdań z działalności państw członkowskich w celu ułatwienia sporządzania takich sprawozdań przez wszystkie państwa członkowskie, a także zagwarantowania ich spójności;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

6. nalega, by Komisja Europejska przy pomocy komitetu ds. wspólnych reguł wywozu produktów (uprawnionego na mocy art. 15 i 16 rozporządzenia) przeprowadziła oficjalny przegląd wdrażania rozporządzenia przez państwa członkowskie oraz ich działalności w dziedzinie pozwoleń przewidzianej w rozporządzeniu, w tym analizę rocznych sprawozdań z działalności wszystkich państw członkowskich, a także by opublikowała ten przegląd wraz z rocznymi sprawozdaniami z działalności otrzymywanymi co roku od poszczególnych państw członkowskich od momentu wejścia w życie rozporządzenia;
7. wzywa państwa członkowskie, by zapewniły właściwe wdrożenie procedur, o których mowa w art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, dotyczących wymiany informacji między państwami członkowskimi a Komisją w zakresie decyzji w sprawie pozwoleń i środków wykonawczych, za pośrednictwem mechanizmu powiadamiania o odmowie wydania zgody, stworzonego już w grupie roboczej ds. wywozu broni konwencjonalnej (COARM) w odniesieniu do odmów wydania zgody na wywóz sprzętu wojskowego, lub za pomocą innych skutecznych procedur;
8. domaga się, by Komisja Europejska poinformowała Parlament o podjętych dotychczas działaniach, mających na celu ułatwienie państwom członkowskim wypełnienia zobowiązań wynikających z art. 13;
9. zwraca się do Komisji o przekazywanie Parlamentowi oraz publikowanie informacji otrzymywanych co roku od poszczególnych państw członkowskich od czasu wejścia w życie rozporządzenia, w szczególności informacji dotyczących odrzuconych wniosków o wydanie pozwolenia na mocy art. 11 rozporządzenia, szczegółowych informacji na temat odnośnych sankcji, jakie poszczególne państwa członkowskie wprowadziły w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia, a także pełnej treści rocznych sprawozdań z działalności państw członkowskich;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odbywania regularnych posiedzeń komitetu ds. wspólnych reguł wywozu produktów, przedstawiania przez niego jasnego harmonogramu oficjalnego przeglądu rozporządzenia oraz opracowanie procedury badania w terminie ewentualnych naruszeń przepisów rozporządzenia;
11. wzywa wszystkie państwa członkowskie, by przyczyniały się do zapobiegania torturom oraz innemu okrutnemu, nieludzkiemu i poniżającemu traktowaniu lub karaniu poprzez śledzenie udzielanej krajom trzecim pomocy technicznej w celu zapobieżenia wykorzystaniu tej pomocy do produkcji towarów służących do wymierzania kary śmierci, torturowania oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania lub karania;
12. zdecydowanie potępia wszelkie usiłowania państw członkowskich lub przedsiębiorstw na terenie Unii Europejskiej o przywóz pasów obezwładniających elektrowstrząsami, których przywóz jest zakazany na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, lub innych nakładanych na ciało urządzeń do obezwładniania elektrowstrząsami, legalnych, ale mających zasadniczo podobne działanie; ponadto domaga się, by Komisja przeprowadziła w trybie pilnym badanie mające stwierdzić, czy i kiedy do któregoś z państw członkowskich, przed wprowadzeniem w życie rozporządzenia lub od czasu jego wprowadzenia, przekazano pasy obezwładniające elektrowstrząsami lub części do nich, a także inne nakładane na ciało urządzenia obezwładniające elektrowstrząsami, jak również dotyczącą ich pomoc techniczną i szkolenia, w celu ustalenia, czy takie urządzenia zostały rozprowadzone wśród personelu organów ścigania lub władz więziennych w tych krajach;
13. wzywa Komisję do dokonania przeglądu i aktualizacji wykazu towarów zakazanych na mocy załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 w celu uwzględnienia w nim pałek nabijanych gwoździami, urządzeń służących do przywiązywania do ściany lub podłogi, kajdanek na nogi, łańcuchów, oków, kajdanek na kciuki, kajdanek na palce oraz zgniataczy kciuków, kajdanek obezwładniających oraz innych zakładanych na ciało urządzeń obezwładniających elektrowstrząsami;
14. wzywa Komisję do dokonania przeglądu i aktualizacji wykazu towarów kontrolowanych na mocy załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005 w celu ujęcia w nim kajdanek, pałek oraz innego ręcznego wyposażenia do zadawania uderzeń, a także przenośnych urządzeń do elektrowstrząsów o napięciu poniżej 10 000 woltów;
15. wzywa również Komisję do wprowadzenia specjalnej procedury regularnego przeglądu wykazów towarów figurujących w załącznikach II i III, co czego upoważnia ją art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005;
16. nalega, by Komisja przedstawiła wniosek w sprawie jak najszybszego włączenia do rozporządzenia klauzuli o „wykorzystaniu przez użytkowników końcowych do torturowania”, która pozwoli państwom członkowskim na wprowadzanie licencji w oparciu o wcześniejsze informacje, a tym samym na odmowę wydawania zgody na wywóz wszelkich towarów, w przypadku których istnieje poważne zagrożenie, że będą wykorzystywane przez użytkowników końcowych do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego znęcania się;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

17. domaga się, by Komisja przedstawiła wniosek mający na celu jak najszybsze wprowadzenie w rozporządzeniu obejmującego wszelkie osoby fizyczne lub prawne z Unii Europejskiej zakazu pośredniczenia z dowolnego miejsca w transakcjach obejmujących transfery międzynarodowe mające na celu finansowanie handlu narzędziami tortur, w tym sprzedaż i wywóz towarów niemających innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci, stosowanie tortur lub inne formy znęcania się, wymienionych w załączniku II rozporządzenia, oraz zobowiązującego państwa członkowskie do wprowadzenia skutecznych mechanizmów kontroli pośredniczenia w transakcjach obejmujących transfer jakichkolwiek towarów wymienionych w załączniku III do rozporządzenia;

18. domaga się, by Komisja przedstawiła wniosek w sprawie jak najszybszego wprowadzenia w rozporządzeniu wymogu uzyskania przez importerów zezwolenia na przywóz do Unii Europejskiej towarów wymienionych w załączniku III do rozporządzenia oraz odmowy udzielenia takiego zezwolenia na przywóz przez państwa członkowskie, jeżeli istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że wyposażenie takie może być wykorzystane do torturowania lub innych form znęcania się na terenie Unii Europejskiej lub – w przypadku odsprzedaży – poza jej terytorium;

19. domaga się, by Komisja rozważyła sposoby zniesienia wyłączenia z wymogu uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz produktów wymienionych w załączniku III przewożonych przez terytorium Unii Europejskiej;

20. przypomina o przeprowadzonej w 2008 r. aktualizacji wytycznych polityki UE w stosunku do krajów trzecich, dotyczących tortur oraz innych form okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karan, oraz wzywa Radę i Komisję, by zgodnie z tymi wytycznymi na posiedzeniach z udziałem krajów trzecich propagowały rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 jako wzór najlepszych praktyk, a także by zachęcały kraje trzecie wywożące wyposażenie, którego przywóz jest zakazany na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, do uświadamiania podmiotom handlowym w tych krajach zakazów zapisanych w rozporządzeniu;

21. nalega, by Komisja i państwa członkowskie na szczeblu międzynarodowym wspierały międzynarodową kontrolę handlu wyposażeniem, które może być wykorzystywane do wymierzania kary śmierci, tortur lub innych form znęcania się, a zwłaszcza by dążyły do propagowania dorocznego apelu Zgromadzenia Ogólnego ONZ o „zapobieganie i zakazywanie produkcji, handlu, wywozu i stosowania wyposażenia przeznaczonego specjalnie do zadawania tortur”, a ponadto by wzywały wszystkie państwa do uregulowania produkcji, handlu, wywozu i wykorzystania wyposażenia, które nie jest przeznaczone specjalnie do tego celu, ale jest powszechnie stosowane do zadawania tortur lub innych form znęcania się;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich.

Sytuacja na Półwyspie Koreańskim

P7_TA(2010)0237

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie sytuacji na Półwyspie Koreańskim

(2011/C 236 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje poświęcone kwestiom dotyczącym Półwyspu Koreańskiego,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2009/1002/WPZiB z dnia 22 grudnia 2009 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel/ wiceprzewodniczącej Catherine Ashton z dnia 20 maja 2010 r. dotyczące publikacji sprawozdania w sprawie zatopienia południowokoreańskiego okrętu „Cheonan”,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Wyniki dochodzenia w sprawie zatopienia południowokoreańskiego okrętu »Cheonan« ”,
- uwzględniając rezolucje nr 1718 (2006) oraz 1874 (2009) Rady Bezpieczeństwa ONZ,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,